

O Ssyno Bozi, luby Kneze JESOM KRYSCEJE, kiz ty nasche dla czerpit sy a wumret, smjel so nadnam, a daj nam tu prawu sboznu Wjeru do tebe, so cze bychmy sa swojeho jenickeho Sboznika a Wumoznika horjewfali, cze schorzej Luboszu lubowali, swjernje hacz do Konza nascheho czasnego Ziwjenja pschi tebi sawostali, a so nedali psches jani Zalosz aby Stysknoz, psches jani Pscheszehanje aby Sypytowanje, psches jani Nusu aby Strachotu njetk a na nidy wot twojeje Lubosze wotdzjelicz, nam kRjepshemu, kiz sej zadamy sbozni bycz, a tebi kWeselu, kiz ty nas schittich wutrobnje rad sboznych czinicz zesch, a so wulzy jara na tym sweslisch, dyz so nam jow czasnje derje dze, a tejj tam wjecznje pomhane bycz moze! Kneze Bozo, luby swjaty Ducho, kiz ty schitko Dobre do nas ptodzicz a nas kDobremu sam wodzicz dyrbisich, smjel so nadnam, a nawucz nas sBozeho swjateho Ssłowa derje posnac, schto je dobre, a schto dobre neje, schto nam schkodzi, a schto nam neschkodzi, schto so nam czinicz salejzi, czoho so wostajicz mamy, so by so po Bozej swjatej Woli zyle nasche Ziwjenje wedlo, a my na posletiu teje Wjery Konz, kiz je naschich Duschow Sboznosz, dostacz moli! Haj ty zyla wossozy kwalena swjata Trojiza, smjel so nadnam, a swecz nas we swojej Wjernoszi, pschetoz twoje Ssłowo je ta Wjernosz! To a schitko drube wuprosymy sebi we n. w. n. a. f.

Szenje na Sswjatoczniczku pola Jana na 14. Stawi.

Schtuz me lubuje, ton budze moje Ssłowo dzerzec, a moj Woczez budze jeho lubowacz, a my budzemy knemu pschindz, a Wobhydjenje pola neho czinicz. Schtuz pak me nelubuje, ton moje Ssłowa nedzerzi. A to Ssłowo, kotrej wy blyschicze, neje moje, ale teho Wotza, kiz me postal je. To sym ja kwam ryczal, jako blyschicze pola was bjech. Ale ton Troschtar, ton swjaty Duch, kotrehoz moj Woczez postlac budze we mojim Meni, ton samy budze was schitko nawuczicz, a wam spomnicz schitko, schtoz wam prajit sym. Wjer wam wostaju, swoj Wjer wam dawam, ja nedawam wam, jako Sswjet dawa. Wascha Wutroba so nestrozej, ani so nestrachuj. Wy sze blyscheli, so ja wam prajit sym, ja du tam, a pschindu jaso kwam. Dy blyschicze wy me lubowali, da blyschicze so weselili, so prajit sym, ja du kWotzej, pschetoz moj Woczez je wecz, dyzli ja. A njetk sym ja wam to prajit, predy dyzli so stane, so dyz so stacz budze, wy blyschicze wjerili. Ja dale nebudu wele wjazy swami ryczec, pschetoz Wjerschta teho Sswjeta dze, a nima niczo namni. Ale so by ton Sswjet posnal, so ja teho Wotza lubuju, a tak czinju, kak mi Woczez poruczil je: Postancze, a dzimy wotsal.

Tuto Szenje je tejj Kruch teho troschtneho Prjedowanja, kotrej ton Knes Jesus po tej Weczeri predy swojeho Szervenja czini, a je tajka Schtuka, kiz je jara derje kna Keczbu wsaczu. Pschetoz ton Knes ze nas wuczicz, so je to jene shubene Dzejo, so wo to prozowacz, kak bychmy Boha posnac a kBohu pschindz moli, jeli so to tak wot nas nesa-poczne a prjotk nebere, so my jeho, teho Knesa Krysta, lubujemy. Dzejz tajka Lubosz predy nendze, tam je schitko luta Newjestosz, schtoz so wot Boha myšli a blysch, my jeho tola nebudzemy trechicz moz, ani doposnac. Schtuz pak Krysta lubuje, ton

knemu pschindze, so jeho ton Woczez tejj lubowacz budze.

My zemmy sej tehodla prjotk stajicz:

Ton wulki Wuzitk teje Lubosze kKrystusej,

I. Schto rjeka Krystusa lubowacz?

II. A kak schelaki je ton Wuzitk?

Kak dyrbi so da pak to srosenicz, so ton Knes Jesus na Lubosz spomni, a so won nerefne, kacz so bewak wot neho stane: Schtuz domne wjeri? Czini da to ta Lubosz a niz ta Wjera, so won prajit: Schtuz me lubuje?